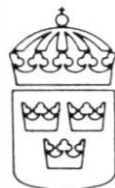

Motion till riksdagen

1988/89:Jo781

av Jens Eriksson och Inger René (båda m)
Miljön och livsbetingelserna på västkusten

Mot.
1988/89
Jo781 — 788

Den svenska västkusten är utsatt för föroreningar, som allteftersom tiden lider blir allt kännbarare för de vid kusten bosatta och i ännu högre grad för dem som tar sin bärning ur havet. Ingen kunde under 1988 undgå att höra och ta del av den förstörelse som pågår. Det gavs under fjolåret, som ju var ett valår, många löften om åtgärder som skulle ge en bättre miljö och det återstår nu att se, om de utfästelserna som gavs var seriösa.

Hotet från Norge

Industrierna i Östfold och samhällen längs Glomma och Oslofjorden släpper ut stora mängder föroreningar och gifter, som förs med strömmarna i Oslofjorden. Detta är utan tvekan orsaken till att den norra delen av Bohusläns skärgård sedan 7-8 år tillbaka saknar torsk och rödspätta. Detta fiske gav tidigare försörjning åt ett stort antal skärgårdsfiskare.

Det är inte rimligt att ett land skall förstöra områden i sitt grannland. Det borde ligga i norskt intresse lika väl som i svenskt att behålla bohuskusten ren, då norska fritidsbåtar i tusental, campare och bilister utnyttjar den bohuslänska skärgården för semester och rekreation.

Sportfisket, som drog tusentals människor till norra Bohusläns skärgård varje helg, finns nu inte längre kvar på grund av att det inte finns någonting att fiska.

Nedsmutsningen har haft till följd att vi sommaren 1988 hade badförbud inom stora områden av vår skärgård och även turisterna börjar nu alltmer överge västkusten.

Det räcker inte längre med att det norska Miljövrindepartementet ger ut glättade broschyrer med vackra naturbilder med titlar som "Aksjon rent vann i Östfold". Det krävs åtgärder och det har krävts åtgärder sedan minst 20 år tillbaka, ty så länge har åtminstone Idefjorden varit död och tom på liv.

Den svenska regeringen bör ställa krav på Norge för det första på rening och för det andra på återställande av livet i vattnen i den norra delen av Bohuslän. Detta kan ske genom utplantering av i första hand torsk och rödspätta, arter som är helt utrotade sedan 7-8 år tillbaka.

Internationellt

Frågan om havsmiljön måste också drivas med större kraft internationellt, då föroreningar förs till bohuskusten med den jutska strömmen från länder-

na runt Nordsjön, främst från England, Västtyskland, Holland och Belgien. Även från Danmark kommer stora utsläpp, som i hög grad påverkar miljön i Kattegatt, men som även med strömmarna förs upp längs bohuskusten.

Förstörelsen i Kattegatt har orsakat stort inkomstbortfall för fiskarna i Halland och de har begärt ersättning för detta bortfall. Det är inte rimligt att fiskaren skall betala förstörelsen av våra hav. Det är ett självklart rimligt krav att den som drabbas på detta sätt skall hållas skadeslös och de som förstör skall betala.

Säldöden

Sommaren 1988 dog cirka två tredjedelar av sälstammen på västkusten efter att under många år fritt fått föröka sig. Fiskarna har under många år begärt en reduktion av sälstammen, då den antagit proportioner som ligger långt över vad som kan anses vara en normal stam. Nu kom valpsjukan, som kraftigt decimerade stammen. Men fortfarande ligger den över det som varit en normal stam under tider som gått. Det har kostat djuren mycket lidande, när de fått ligga och självdö, ofta under svåra plågor, då man envist har nekat att avliva de sjuka djuren.

Följden blir troligen att valpsjukan hårt kommer att reducera kommande års kullar av sälungar. Det är därför angeläget för framtiden att sälstammen kontrolleras så att den omfattar ett sådant antal djur att stammen har livsutrymme med hänsyn till areal och föda. Detta bör göras klart för naturvårdsverket så att historien slipper upprepas. Ingen vill se djur plågas, ingen vill hämta sälarna i form av kadaver i vår skärgård och ingen kommun vill ha den kostnaden.

Det torde därför stå klart att om fisket, sportfisket, turismen och det rörliga friluftslivet på västkusten skall ha en framtid krävs radikala åtgärder. Det behövs rening av utsläppen på svensk sida, men det krävs framförallt åtgärder i våra grannländer och det behövs en minskning av trafiken på E6 och en reduktion av utsläppen från bilismen. Det krävs också att livet i havet återställs genom utsättning av fisk inom de områden där fiskarter slagits ut.

Vi kräver därför

1. att Norge minskar sina utsläpp så att livet återställs i norra Bohusläns skärgårdar,

2. att krafttag tas för att få länderna runt Nordsjön att minska giftutsläpp och föroreningar,

3. att sälstammen och djurlivet för övrigt hålls under kontroll och i alla lägen anpassas i förhållande till utrymme och livsbetingelser,

4. att fiskare som drabbas av avbräck på grund av miljöförstörelse hålls skadeslösa,

5. att utslagna fiskarter återinplanteras samt

6. att kommuner som drabbats av säldöden inte får stå för kostnaden för hopsamlade av döda sälar och för destruktion.

Hemställan

Mot. 1988/89
Jo781

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-
nen anförts om miljöproblemen på västkusten.

Stockholm den 23 januari 1989

Jens Eriksson (m)

Inger René (m)